

Robert Fico: Strategie Západu na Ukrajině prostě nefunguje

P nazory.pravda.sk/analyzy-a-postrehy/clanok/695354-robert-fico-strategia-zapadu-na-ukrajine-jednoducho-nefunguje

Robert Fico, předseda vlády SR

9. januára 2024

Protagonisté této demagogie totiž krmí veřejnost už takovými oblidnostmi, že nestačí na ně reagovat jen mávnutím ruky. Chápu nervozitu v táboře slovenských progresivců a liberálů. Všichni netrpělivě čekají na výměnu neúspěšného mladého produktu a na nástup nové neoliberální hvězdy Zuzany Čaputové, která se na vynuceném konci svého volebního období už ani nesnaží vyvolávat dojem nadstraničnosti a otevřeně se staví proti současné vládě. Ale to nikoho z nich neopravňuje obviňovat vládní představitele z takových nesmyslů a nejzávažnějších zločinů jako například, že si přejeme ruskou okupaci či to, aby Rusko bylo naším sousedem.

Od samotného začátku konfliktu na Ukrajině jsem odmítal černobílé vidění, jak si ho přáli ve Washingtonu či v Bruselu. Válka na Ukrajině má své kořeny již v roce 2014 a ve vývoji ukrajinské politické scény a jejího vztahu ke spoluobčanům ruské národnosti. A samozřejmě v totálním vlivu USA na vše, co se na Ukrajině po roce 2014 až dosud dělo a děje. Trochu to možná přeženu, nebo možná i ne, ale představme si například, že celé ministerstvo obrany Mexika jako sousedního státu USA by bylo pod úplnou kontrolou Ruska, o politických představitelích včetně prezidenta nemluvě.

Rusko na bezpečnostní situaci a tlačení Ukrajiny do NATO reagovalo porušením mezinárodního práva, vojenskou silou bez mezinárodního mandátu. To velké země dělají často, podívejme se, co USA dodělaly v Iráku. A Západ, místo aby okamžitě vyvinul maximální úsilí k dosažení rychlého příměří, na začátku roku 2022 dokonce bez ztráty desítky pro

Ukrajinu, udělal obrovskou chybu. Použití ruské vojenské síly totiž nesprávně vyhodnotil jako příležitost dostat Rusko na kolena. Jeden pohled do historie. Rusko bylo napadeno Hitlerem v červnu 1941, ale západní Spojenci otevřeli druhou frontu až v létě 1944, kdy byl výsledek války jasný ve prospěch bývalého SSSR.

Je prokázáno, že hned na začátku války na Ukrajině v roce 2022 Západ minimálně při dvou velmi slibných příležitostech nedovolil Ukrajincům uzavřít příměří se spravedlivými podmínkami. Nebo už padlo bolestivě chybné rozhodnutí. Západ ruské porušení mezinárodního práva využije, bude dodávat Ukrajině haldy zbraní, miliardy dolarů, zatíží Rusko masivními sankcemi, zaútočí na hlavní ruské příjmy z nerostného bohatství a bude očekávat, že ukrajinský voják, až do toho posledního, mu na podnosu přinese hlavu ruského medvěda podobě vojensky vyčerpaného, ekonomicky zruinovaného, mezinárodně izolovaného a vnitropoliticky rozvráceného Ruska. Toto byla a bohužel stále je západní strategie, o které otevřeně doma i zahraničí říkám, že nefunguje, že selhala. A ani s ní nesouhlasím. Nepatřím mezi slovenské politiky, kteří se těší z toho, že na Slovensku se dělá z Ruské federace smrtelný nepřítel a už vůbec se mi nelíbí, aby nás z tohoto důvodu označovali v Rusku za nepřátelskou zemi.

“Je šokující sledovat, jak se Západ opakovaně zmýlil při hodnocení situace v Rusku. Fakta jsou neúprosná. Rusko vojensky zcela kontroluje okupovaná území. Ruská ekonomika ani ruská měna nezkolabovaly, protiruské sankce zvyšují vnitřní soběstačnost této obrovské země, ruské energetické giganty hlásí rekordní dodávky do Číny a Indie.”

Je doslova šokující sledovat, jak se Západ opakovaně zmýlil při hodnocení situace v Rusku. Fakta jsou neúprosná. Rusko vojensky plně kontroluje okupovaná území a pokusy přesvědčit mezinárodní společenství demagogií o demoralizaci ruských vojáků a obrovských lidských ztrátách se čím dál více ukazují jen jako prázdná demagogická

zbožná přání. Ukrajina není schopna žádné smysluplné vojenské protiofenzivy, stala se zcela závislou na finanční pomoci ze Západu s nedozírnými důsledky pro Ukrajince v následujících letech. Je jen otázkou času, kdy se začnou zveřejňovat oficiální informace o vlastnických poměrech k půdě na Ukrajině, o největších zahraničních vlastnících. Pozice ukrajinského prezidenta je otřesena, zatímco ruský prezident si svou politickou podporu zvyšuje a posiluje. Ruská ekonomika ani ruská měna nezkolabovaly, protiruské sankce zvyšují vnitřní soběstačnost této obrovské země, ruské energetické giganty hlásí rekordní dodávky do Číny a Indie. Zato lidé z okolí ukrajinského prezidenta pro prestižní, opakují prestižní zahraniční média říkají, že na Ukrajině se krade, jako kdyby neměl přijít zítřek.

Nedovolím si samozřejmě tvrdit, že Rusko nepociťuje negativní důsledky svého rozhodnutí z února 2022 použít vojenskou sílu na Ukrajině. Ale ani jen náhodou v takovém rozsahu, aby ho to zruinovalo, jak předpokládali západní plánovači.

Jaké jsou tedy možnosti dalšího vývoje? S vysokou pravděpodobností se ještě nějakou dobu budou valit na Ukrajinu zbraně a peníze, ale bez výsledku. Přiznat otevřeně nesprávnost přijaté strategie je pro její autory politicky nemožné. Za dva či tři roky budeme tam, kde jsme teď. Jen v EU o možná 50 miliard eur lehčí a na Ukrajině budou o tisíce mrtvých vojáků plnější hřbitovy. Zdravý rozum bohužel nevyhraje, přestože nám všem velí okamžitě vyhlásit příměří a sednout si za jednací stůl. Je evidentní, že marným plýtváním lidských zdrojů a peněz a plynutím času se jednací pozice Ruska nezhorší, naopak se bude posilovat, protože i mezinárodní společenství za několik let začne při pohledu na realitu organizovat zpátečku.

Často si kladu otázku, co je na realistických a na faktech postavených úvahách o nezbytnosti příměří na Ukrajině poráženecké, když je již úplně, ale že naprosto každému jasné, že krize na Ukrajině nemá

vojenské řešení. Pokud si něco přeji, tak už ať se Slované přestanou navzájem kantřit z geopolitických důvodů, tak na americké i ruské straně. Ať si Ukrajina jede svou suverénní, ne nadiktovanou cestou. Pokud se vidí v EU, ať tuto šanci za předpokladu, že splní podmínky, dostane. Rádi pomůžeme. Své bezpečnostní záruky potřebuje i Rusko. A nadále jsem přesvědčen, že bychom se měli vrátit k nedávné evropské rétorice, jako jsou EU a Rusko do určité míry spojené nádoby a jak se navzájem potřebují. Jako předseda vlády SR nebudu šířit nepřátelství k žádné zemi na světě, přeji si i postupnou standardizaci vztahů členských zemí EU a Ruska. A už vůbec nebudu podléhat hloupé liberální a progresivistické demagogii, která uráží elementární lidskou soudnost a která v konečném důsledku způsobí obrovské škody.